

PUT U NEPOZNATO

CILJEVI

- uočiti da se sav ljudski život temelji na vjerovanju i povjerenju
- razumjeti vjeru kao nadnaravni Božji dar i čovjekov odgovor koji uključuje svjesno i slobodno predanje Bogu
- navesti mogućnosti i načine kršćaninova puta i susreta s Bogom danas

SREDSTVA

- hamer papir
- kolaž
- flomasteri
- ljepilo
- papir sa citatima

OBLICI RADA

- frontalni
- individualni
- grupni

METODIČKI POSTUPCI

- usmeno izražavanje
 - pismeno izražavanje
 - likovno izražavanje
 - razgovor
-

TIJEK SUSRETA >>> MOLITVENI POČETAK

Animator čita uvodnu molitvu

Bože, molimo te za sve nas ovdje prisutne. Daj nam da se saberemo i usmjerimo sve misli prema Tebi, jer ih i Ti neprestano usmjeravaš prema nama. Vodi nas prema sebi, daj nam snage i ustrajnosti da nađemo pravi put i ispravi nas ako skrenemo s njega. Vodi nas u ovoj meditaciji i daj da se prepustimo Tebi i Tvojem Duhu. Amen.

>>> MOTIVACIJA S NAJAVOM TEME

Animator čita.

U neki grad došao poznati akrobat koji je s lakoćom hodao po žici. Na velikom trgu, između krovova dviju zgrada, postavio je žicu i počeo izvoditi svoju točku. Bez straha je prelazio s jedne na drugu stranu. Ljudi su se okupljali diveći se njegovoj hrabrosti i umijeću. Posebno je bio bučan jedan dječak koji je snažno pljeskao. Onda je akrobat uzeo tačke, i vozeći ih pred sobom, prešao na drugu stranu. Dječak je bio oduševljen. Tada se akrobat zaustavio, pogledao je dječaka i rekao mu: "Jesi li siguran da ja mogu još jednom prijeći s tačkama na drugu stranu?" Siguran sam! "Vjeruješ li da to mogu učiniti?" ponovno je upitao. "Imam u Vas povjerenja", uzvratilo je dječak. Onda mu akrobat reče: "Kad imaš povjerenja u mene, onda molim te, dođi ovamo i sjedni u moje tačke da te prevezem na drugu stranu." Dječak je zanijemio, i polako se udaljio s trga postidešen.

Nakon pročitane priče animator govori sudionicima da napišu asocijacije na rečenicu: PUT U NEPOZNATO

Animator potiče sudionike da iznesu asocijacije koje su napisali, a nakon toga čita:

Pojam **vjera** u Youcat/KKC

143. *Vjerom* čovjek potpuno podlaže Bogu svoj razum i svoju volju. Čovjek daje svoj pristanak Bogu objavitelju svim svojim bićem. Taj čovjekov odgovor Bogu objavitelju Sveto pismo naziva "poslušnošću vjere". (Youcat)

144. Poslušati ("ob-audire") vjerom znači slobodno se podložiti riječi koju smo slušali, jer za njezinu istinitost jamči Bog, koji je sam Istina. Kao uzor takve poslušnosti Sveto pismo nam stavlja pred oči Abrahama. (KKC)

>>> SUSRET S BIBLIJSKIM TEKSTOM (Post 12):

Animator zamoli nekog da pročita li čita sam

*Jahve reče Abram: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog,
u krajeve koje ću ti pokazati.²Velik ću narod od tebe učiniti,
blagoslovit ću te,
ime ću ti uzveličati,
i sam ćeš biti blagoslov.³Blagoslivljat ću one koji te
blagoslivljali budu,
koji te budu kleli, njih ću
proklinjati;
sva plemena na zemlji
tobom će se blagoslivljati."*

⁴Abram se zaputi kako mu je Jahve rekao.

>>> INTERPRETACIJA TEKSTA:

Uz razgovor sa sudionicima animator tumači.

»Pamtimo kako Bog upućuje svoj poziv Abrahamu, praocu naše vjere. Nadprosječno poznat biblijski izvještaj u Knjizi Postanka još jednom nas veseli jer je daleko prodorniji i jači nego maštanja i priče koje nisu dio Božje objave. Abraham je veoma istaknuti. Kad mu Bog progovara to je prvo Božje obraćanje nakon saveza s pravednikom Noom. Od Abrahama se traži izlazak iz domovine.

Zanimljivo, Abraham je već krenuo iz zavičaja pod očevim autoritetom. Premda je već u braku, njegov je život put i izlazak iz Kaldeje bjelodano smješten unutar obiteljske povijesti njegova oca Teraha. Otac vodi pokret iz zemlje. Već je očeva nakana doći u Kanaan, premda još ne zna za Božje obećanje. Nadahnjuje i tješi vidjeti da je Abraham dio tradicije. Kad pomislimo da sami polazimo na nešto silno novo i revolucionaristički preziremo prijašnje, pogled izbilza otkriva kako već prethodnici izvršavaju volju Božju. Dobro je zaviriti u prošlost i vratiti se na početke kako bismo prepoznali da Bog pripravlja put i onda kad nam se čini da su stari zakazali i da treba radikalno naprijed nekim novim putom. Znamo da je biblijski prorok, primjerice nenadmašni Jeremija, od majčine utrobe pozvan (usp. Jer 1). Slično je evo

i Abraham već od oca poveden na put koji mu je Bog namijenio. Iz iskustva znamo da je za čovjekovu vjeru i duhovnost uloga roditelja odlučujuća.

Stiže Abrahamu poziv. I on mora poći. Do sada je otac Terah bio subjekt koji vodi, sada Bog od Abrahama traži samostalnost. On će sada poći kao voditelj (12,4). Biblija izvješćuje kako on uzima ženu i bratova sina, on uzima sve što su stekli. Sada je on otac obitelji i gospodar.

Abrahamovo podrijetlo je u Uru Kaldejskome (Post 11,28.31). Jesmo li se već zapitali zašto Bog od njega traži napuštanje i odlazak? To može biti neodgovorno zanemarivanje drevnoga i predanoga. Uočimo li da je to prvi Božji govor nakon suda žalosnom pothvatu s babilonskom kulom (11,6s), biva nam jasnije. Prisjetimo li se k tome da je gradnja bila u zemlji Šinearu i da pothvat koji završava u međusobnom nerazumijevanju dobiva ime Babilona, stvar je još očitija. Kaldejci – bit će to uvriježen naziv za Nabukodonozorove babilonce koji u presudnom trenutku razaraju sveti grad Jeruzalem, spaljuju hram, dokidaju državu i kraljevstvo i odvođe Božji narod u veliko progonstvo. Od Kaldeje i Babilona Abrahama se treba udaljiti. Od ohologa uzdizanja u Božju sferu i od bolesnoga nerazumijevanja među ljudima.

Kad Bog obećava Abrahamu da će učiniti velikim njegovo ime (12,2), to još više raskrinkava promašenost i besmislenost babilonskoga pothvata pri kojem su si ljudi htjeli sami sebi "pribaviti" ime. Abraham se treba odvojiti od neuspjeloga i bespotrebnoga pothvata čovjekova da samome sebi stvara veliko ime, da gradi svoju slavu. Ta, Bog otpočetka daje ime. I čovjeku daje ime, u skladu s njegovom zemaljskom naravi izvješćuje peto poglavlje (Post 5,2). I tu važnu službu davanja imena Bog je povjerio čovjeku (2,20). Tako je babilonska kula izopačenje i izvitoperenost. Umjesto da daju ime bićima, ljudi ga žele sami sebi kreirati. Čovjek treba prepoznavati svijet oko sebe i davati mu ime (prepoznavati i unositi smisao).

Asketska tradicija dobro poznaje kako je važno odricanje. Od Abrahama se traži odjeljivanje koje se višestruko i zbiva. Brat mu je umro, još za života očeva, dakle, neočekivano rano (11,28). Tako se već unaprijed ispunjuje dio zahtijeva Božjega da ode iz doma očinskoga. Potom već s ocem odlazi od drugoga brata Nahora i njegove obitelji (11,31). Napokon i otac umire. Hoćeš-nećeš, Abraham se odvaja od svojega roda.

Zanimljivo kako Biblija ističe da je Abraham osobni Božji poziv čuo upravno u presudnom trenutku nakon što mu je otac preminuo (11,32). Iskustvo pokazuje koliko očeva smrt može značiti i u životu odrasle osobe. Ako je bio snažna osobnost, onda može nastati osjećaj dezorijentiranosti ili pak oslobođenja, čovjek će odahnuti; ako li je bio slabašan i premalo prisutan ista se potraga i osjećaj nesigurnosti, neka bezličnost nastavlja. Otac je umro. I tako se, evo, hoćeš-nećeš odvaja od kuće očinske što Bog izrijealom traži.

Danas volimo ostavljati dojam, izgled nam je važan. Sve tamo od Staljinova doba retuširamo svoj izgled, prikrivamo nedostatke. Pa i u duhovnom životu olako se gotovo po instinktu prikazujemo u boljem svjetlu. Kod Abrahama pak od početka je jasno da ima bitan nedostatak. Biblija ga odmah spominje. On i Sara nemaju potomstva (11,30). Ne samo da se taj nedostatak ne prikriva nego će biti u središtu čudesnoga Božjega plana, jarki je kontrast božanskoj inicijativi da od Abrahama učini velik narod (12,2).

“Idi u zemlju koju ću ti pokazati” (12,1) nalaže Gospodin i tako stvara budućnost. To je velika obveza Abrahamu za Abrahama koja traži otvorene oči, motrenje i živu povezanost s Bogom da može pratiti što mu to Bog pokazuje.«

(p. Niko Bilić, SJ)

>>> GRUPNI RAD

Animator govori sudionicima.

Sada ćete se podijeliti u skupine. Svaka skupina dobit će prazan hamer papir i izrezane stope (od kolaža izrezani otisci stopala - lijevog i desnog) na koje će svatko iz skupine napisati u jednoj rečenici koji to korak u svom životu mora učiniti, a zahtijeva veliko povjerenje u Boga, poput Abrahama. Na hamer papir flomasterom možete nacrtati početak i kraj, tj. start (vas) i cilj (Boga), a zatim zalijepiti svoje stope na hamer papir kako biste dobili stazu kojom kročite prema Bogu.

>>> IZNOŠENJE REZULTATA

Nakon 10-15 minuta animator govori.

Neka svaka grupa odabere predstavnika koji će nam pokazati plakat svoje skupine i pročitati korake njihovog puta kojim kroče prema Bogu.

>>> SINTEZA S AKTUALIZACIJOM

Animator govori.

Vidimo da i nas kao Abrahama Bog poziva na određene putove i da često ti putevi nisu lagani i od nas traže određenu žrtvu. Danas živimo u takvom društvu da nam je često teško učiniti korak koji bi nas zbližio jedne s drugima i kojim bi iskazali svoje povjerenje u druge, a kamoli tek korak prema zbližavanju s Bogom kojeg ni ne vidimo. Međutim, nakon nekog vremena postajemo svijesni da ne možemo jedni bez drugih, da trebamo oslonac u životu, prijatelja, osobu od povjerenja, a takav stav trebamo zauzeti i prema Bogu jer je On naš oslonac, prijatelj i osoba od povjerenja.

Nakon toga animator govori

Sada ću vam podijeliti papire na kojima su ispisani citati, a vi ćete odabrati onaj citat koji vam se najviše sviđa, možete i dva, a onaj tko želi može nadopisati nešto svoje. Nakon toga ćemo kratko prokomentirati, tko želi, zašto je baš odabrao taj citat.

>>> CITATI

- *“U životu nema ravnih puteva.”*
- *“I put od tisuću milja počinje prvim korakom.”*
- *“Ako ne znate kuda idete, svaki put će vas tamo odvesti.”*
- *“Ne nedostaje puteva onome koji hoće.”*
- *“Gdje ima puta, ne idi stranputicom.”*
- *“Ako imaš cilj, naći ćeš i put.”*
- *“Iskrenost i istina jedini su put ljubavi.”*
- *“Ko ide pravim putem brzo kući dođe.”*
- *“Da bi vjerovao u svoj vlastiti put, nema potrebe da dokazuješ kako je tuđi put pogrešan.”*
- *“Nema puta ka miru. Mir je put.”*
- *“Vjera nije nešto što se uhvati. Vjera je nešto do čega rastemo.”*
- *“Jer, kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrih djela mrtva.”*
- *“Prekini sa svojim grijesima i sutra ćeš već imati čvrstu vjeru.”*

Nakon što se sudionici izraze animator nastavlja.

Sada ćemo ostati kratko u tišini, razmisliti o koracima koje smo danas izrekli, a zahtijevaju veliko povjerenje u Boga, poput Abrahama, razmislit ćemo i o citatima koje smo čuli i s tim mislima pripremiti molitvu, jer znamo da bez Boga i povjerenja u Njega ne možemo ništa.

>>> MOLITVENI ZAVRŠETAK

Animator priprema prostoriju.

Zamračena prostorija sa svijećom u sredini, prisutni imaju ugašene dušice u ruci, tijekom zaziva - kada su svi spremni, pale svoje dušice na velikoj svijeći i formiraju put dušicama.

Za vrijeme toga čekanja, animator ima meditaciju svojim riječima.

Hvala Ti na tišini i sabranosti koju si nam pružio. Daj nam da shvatimo kako je sve moguće uz Tebe i Tvoju prisutnost. Omogući nam da u svakodnevnoj buci svijeta nađemo vremena, smirimo se i promišljamo o tvojem vodstvu u našem životu. Daj nam da si posvijestimo da kada si uz nas nijedan put nije put u nepoznato.